

Adam Sébire

אדם יושב על גבי גוש קרח הצף על פני הים, ממערב לגרינלנד. גוש הקרח נמס ונעלם גם בגלל מה שעשה האדם המצולם כדי ליצור את התמונה הזו. ההגעה למקום הצילום והחזרה ממנו היו כרוכות בפליטת גזי חממה בכמות שווה לזו הדרושה כדי להמיס את גוש הקרח | צילום: Adam Sébire / Climate Visuals, CC BY-NC-ND 4.0

איך נראות פליטות גזי החממה שלי?

תמונה אחת

גיליון סתיו 2022 / כרך 13 (3) / הפחתת פליטות גזי חממה 15 בנובמבר, 2022
Adam Sébire, אומן חזותי וקולנוען אוסטרלי שעמד לטוס לגרינלנד במסגרת לימודי הדוקטורט שלו, חיפש דרך להמחיש בצורה חזותית את ההשפעה של גזי החממה שייפלטו במהלך הטיסה הארוכה. הוא חישב ומצא שבטיסות מסידני (אוסטרליה) לאופרנאוויק (Upernavik, גרינלנד) וחזרה, במחלקת תיירים, נפלטות 5.23 טונות שווה ערך של פחמן דו-חמצני לכל נוסע. בהתבסס על נוסחה שמצא ב**מאמר** שהתפרסם בכתב העת *Science*, הוא חישב מהו גודל גוש הקרח הימי (ליתר דיוק, שטח הגוש שחשוף לקרינת שמש) שיימס מפליטה של כמות זו של גזי חממה. בהתאם לתשובה – 15.69 מ"ר – הוא ניסר וניתק גוש קרח ים בגודל זה (לא לפני שחרט את הנוסחה על גוש הקרח).

המסת קרחונים ימיים משמעה הקטנת האלבדו של אותו אזור – במקום שקרינת שמש רבה תוחזר מפני השטח הלבנים לחלל, חלק גדול יותר ממנה נבלע בפני השטח הכהים יחסית של האוקיינוסים, מחמם את המים, ויוצר לולאה של משוב שלילי.

תעופה בין-לאומית היא לרוב תופעה של תרבות השפע. בעוד שרק כעשירית מאוכלוסיית העולם טסה בשנה נתונה (11% במהלך 2018), התעופה היא המקור לכ-8% מפליטות גזי החממה בעולם (ממוצע השנים 2009–2013). ביוש תעופה (flight shaming) הוא מונח המשמש פעילי אקלים בקריאה לצמצום דרסטי בטיסות.

Adam Sébire יודע שלטיסה שלו היה צורך חיוני לכאורה, ושהמדריך הפחמני של אדם בודד מחוויר לעומת אלה של תאגידים, אך הוא מעיד על חוויה משנת חיים:

"בזמן שישבתי על פיסת הקרח הצפה שהרסתי, עד שהיא התחילה להתפרק, קלטתי סוף סוף בצורה מוחשית מהי ההשפעה שלי. היא לא הייתה יותר נתון ערטילאי, היא נעשתה ממשית."